

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/97/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6624201356
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6624201356.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov - sudcov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako otec, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa rodičov - matka: C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom trvale C. B. XXXX/XX, F. a otec: G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. I. XXXX/XX, H., o uloženie povinnosti poskytovať informácie o maloleťom dieťati, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5P/54/2024-182 zo dňa 19. novembra 2024, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) rozsudkom č. k. 5P/54/2024-182 zo dňa 19. novembra 2024 rozhodol tak, že:

I. Súd návrh matky maloletého dieťaťa zamietla.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že matka sa návrhom doručeným súdu dňa 14.03.2024 domáhala uloženia povinnosti písomne ju informovať pravidelne mesačne k poslednému príslušnému kalendárnemu mesiacu o zdravotnom stave maloletého dieťaťa, vrátane absolvovaných kontrol a vyšetrení a o ich výsledkoch, o všetkých školských výsledkoch, hlavne priebežných hodnoteniach, školských a mimoškolských aktivitách a informáciách z rodičovských združení, o výbere strednej školy a udelení písomného súhlasu od matky na túto školu, o nakladaní s jeho hnutelným a nehnuteľným majetkom, o dlhodobjšom pobyte viac ako sedem dní maloletého mimo miesta jeho bydliska, ako aj priebežne podávať správy o aktuálnych, podstatných, mimoriadnych veciach, týkajúcich sa maloletého.

1.2 Pri rozhodovaní súd vychádzal z ust. § 24 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákona o rodine“). Konštatoval, že povinnosť poskytovať informácie o maloleťom dieťati má v prvom rade rodič, ktorý má dieťa zverené do osobnej starostlivosti z dôvodu, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a tiež právo a zároveň povinnosť rodiča, ktorému dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti, plniť si svoje rodičovské povinnosti. Zo spisu mal za preukázané, že medzi rodičmi sú dlhodobo výrazne narušené vzťahy. Je preto povinnosťou otca, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, poskytovať informácie o maloleťom matke. Neuniklo pozornosti súdu podanie, kde duplicitne navrhuje matka s uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 6P/58/2016-810 zo dňa 25.09.2019 (neodkladným opatrením súd určil povinnosť otca písomne pravidelne mesačne informovať matku, vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca o zdravotnom stave maloletého vrátane absolvovaných kontrol, aj výsledkoch, o všetkých školských výsledkoch, priebežných

hodnoteniach, školských a mimoškolských aktivitách a informáciách z rodičovských združení, ako aj podávať správy o aktuálnych a ostatných podstatných a mimoriadnych veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, počnúc vykonateľnosťou tohto uznesenia) o informovanie o zdravotnom stave maloletého, vrátane absolvovania kontrol, aj výsledkoch, o všetkých školských výsledkoch, priebežných hodnoteniach, školských a mimoškolských aktivitách a informácií z rodičovských združení. Čo sa týka ďalších povinností otca, ktoré navrhla, a to informovanie ohľadne nakladania s hnutelným a nehnuteľným majetkom maloletého dieťaťa, o výbere strednej školy, kde je potrebný jej písomný súhlas, ako aj o dlhodobjšom pobyte maloletého dieťaťa mimo miesta jeho bydliska, súd tieto považoval za ostatné podstatné a mimoriadne veci, týkajúce sa maloletého dieťaťa uvedených vo vyššie spomenutom uznesení. Vo svetle vyššie uvedeného poukázal na to, že sa mu javí správanie matky k maloletému dieťaťu, ako aj k otcovi ako určitý šikanóznny výkon práva, keďže bez akýchkoľvek relevantných skutočností zaťažuje duplicitným podaním tak otca, ako aj samotné maloleté dieťa. K tomu, že matka podáva návrh bez skutkových a právnych opodstatnení akoby týmto chcela potrestať tak otca, ako aj svojho syna. Podľa súdu dokazovaním mal za preukázané, že otec si túto svoju povinnosť informovať matku každý mesiac plní. Predkladá matke podrobné mesačné správy o školských výsledkoch, rodičovských združeníach, školských a mimoškolských aktivitách, zdravotnom stave, podstatných a mimoriadnych veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, o koncerte v ZUŠ, koncoročnom výlete, ako aj výbere strednej školy maloletým dieťaťom a jeho voľnočasových aktivitách, kde k niektorým správam pripojil aj fotografie maloletého dieťaťa. Vo svojich správach otec poukazuje na to, že od matky nemá spätnú väzbu, preto nevie, aké ďalšie informácie by ju zaujímali. Pokiaľ jej môže niečo ozrejmiť, čo sa týka ich syna, má mu zavolať alebo napísať. Matka tak ale nikdy neučinila. Tak s otcom maloletého dieťaťa, ako ani so samotným maloletým dieťaťom nie je dlhodobo v žiadnom kontakte, na správy ohľadom maloletého dieťaťa nikdy nereaguje, napriek výzve otca, čo by podľa názoru súdu bolo aj s ňou navrhovaným písomným súhlasom s výberom strednej školy. Pokiaľ matka apeluje, že má strach ako uvádza, z násilníckeho otca, nebráni jej nič v tom, aby maloletého kontaktovala aspoň telefonicky, SMS správami, emailom alebo prostredníctvom sociálnych sietí. Matka nepreukázala, že by sa o kontakt s maloletým dieťaťom vôbec, a to dlhé obdobie niekedy pokúšala. Súd poukázal na to, že je aj povinnosťou matky vyvinúť iniciatívu navyše, okrem písomných návrhov na súd, pokiaľ disponuje technickými možnosťami, aby prejavila naozaj skutočný a úprimný záujem o svoje maloleté dieťa.

1.3 Podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“ žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala matka odvolanie zo dňa 09.01.2025 a to ohľadom výroku I. odvolávajúc sa na dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/, g/, b/, e/ zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“.

2.1 V prvom rade v odvolaní poukazovala na potrebu riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia a to so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie je preto treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Nemôže sa tak stotožniť s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý podľa jej názoru postupoval nesprávne ako z hľadiska procesného, tak i z hľadiska hmotnoprávneho/ skutkového. Postupom, ktorý predchádzal vydaniu napádaného rozsudku, jej bolo odňaté právo na spravodlivý súdny proces, na právnu istotu a predvídateľnosť práva, nakoľko vo veci samej sa konalo bez jej prítomnosti (ospravedlnenie zo dňa 18.11.2024 a opodstatnený dôvod neúčasti na pojednávaní) a keď sa už konalo, súd prvej inštancie nesporne nerozhodol s prihliadnutím na zabezpečené dôkazy otca. Podľa matky súd prvej inštancie sa z nejakého dôvodu stotožnil s otcom, keď na základe pravidelne oneskorených a nedostatočne formulovaných predložených mesačných správ, neštudoval a ani sa k jednotlivým predmetným mesačným správam nevyjadril, neskúmal jednotlivito a v súhrne obsah a odborne nepoučil otca, čo má obsahovať mesačná správa o maloletom. Nesústredený súd v konaní si vôbec nevšimol, že otcom oneskorené správy obsahujú pravidelne rovnaké a opakujúce sa zakončenia s podtónom sarkazmu a irónie. Nedostatočné odôvodnenie predmetného rozhodnutia neobsahuje ani len aplikované znenia príslušných právnych predpisov SR, a preto má za to, že nespĺňa rozhodnutie parametre zákonného rozhodnutia. Je vágna a v rozpore s právnou istotou a predvídateľnosťou rozhodovania a rozhodnutia.

2.2 Ďalej matka poukazovala na to, že otec a maloletý sa dňa 26.11.2024 prihlásili na iný trvalý pobyt. Žiadala preto o lustráciu menovaných osôb z Registra obyvateľov SR.

2.3 Zdôraznila tiež skutočnosť, že vo veci sp. zn. 6P/58/2016 je právoplatne rozhodnuté rozsudkom zo dňa 18.02.2020 pričom ani v jednom z výrokov predmetného rozhodnutia sa nenachádza povinnosť otca plniť informačnú povinnosť voči matke. Súd prvej inštancie hrubo zavádza verejnosť a ju, keď

tvrdí, že otec má nejakú povinnosť voči matke na základe nejakého neodkladného opatrenia, a preto sa má domáhať na súde podania výkonu rozhodnutia. To znamená, že súd zvolil diskriminačný postup, keď vyriešil vec zamietnutím návrhu a rozhodol tak odchylným spôsobom ako je dlhodobá ustálená rozhodovacia prax, pričom ho ani objektívne a rozumne neodôvodnil vo svojom rozhodnutí (nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 87/93).

2.4 Podľa matky verejnosti je už známe, že Okresný súd Lučenec v prípade účastníka konania „šedej eminencie“ otca zrejme rozhoduje na základe priamej, či nepriamej korupcie vplyvom blízkych vplyvných ľudí z okolia účastníka konania na konajúcich sudcov, t. j. rozhoduje výlučne v prospech tejto osoby a nemyslí si, že v prospech spravodlivosti, čestnosti, morálky a zákona (napr. rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 6P/58/2016-1009 zo dňa 18.02.2020, v konaní sp. zn. 10C/28/2018 boli konajúci sudcovia vylučovaní /uznesenie č. k. 10C/28/2018-1007 zo dňa 02.03.2022 sudkyňa G. G. J., uznesenie č. k. 10C/28/2018-1026 zo dňa 09.03.2022 sudkyňa G. B. K./).

2.5 Podľa matky zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 19.11.2024 vyplýva, že sa jednalo v prítomnosti a ako verejnosť bola prítomná G. A. D., advokátka s pozastaveným výkonom advokácie a ako kolízny opatrovník C. A. D., ÚPSVaR Lučenec. V tejto súvislosti zdôraznila, že G. A. D. ako cudzej osobe a konajúcemu súdu, resp. konajúcej sudkyňi nedala výslovný písomný súhlas, aby sa dotyčná osoba zúčastnila pojednávania ako verejnosť v súvislosti s maloletým dieťaťom. Uviedla, že menovaná vystupuje ako splnomocnená osoba pre otca aj v konaní sp. zn. 5P/28/2023 samozrejme „náhodne“ pridelenej konajúcej sudkyňi G. I. K.. Vytýkala súdu, že jej nebola úmyselne doručená informácia, že bude na pojednávaní nezákonne prítomná verejnosť, cudzia osoba G. A. D.. Ďalej mala za to, že jej nebol v tomto konaní doručený rozsudok, kde v záhlaví je uvedená verejnosť otca so všetkými identifikátormi zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 19.11.2024. Napokon informuje odvolací súd, že dňa 26.01.2024 podala na Slovenskú advokátsku komoru v Bratislave sťažnosť na G. A. D., advokátku s pozastaveným výkonom advokácie pričom jej bolo doručené oznámenie zo dňa 18. júla 2024 zn. 428/2105/2023 o odložení veci. Z tohto vyplýva, že advokátka okrem iného uviedla, že jediným konaním kde zastupuje ako občianska zástupkyňa otca je konanie pred Okresným súdom Lučenec sp. zn. 5P/28/2023 kde sa dňa 14.07.2023 zúčastnila jedného pojednávania dňa 14.07.2023 lebo otec sa nemohol zúčastniť osobne a v minulosti ho zastupovala vo viacerých konaniach. Otec si tak menovanú zabezpečil ako verejnosť. V súvislosti s prítomnou verejnosťou otca chce zdôrazniť odvolaciemu súdu, že spomínaná fyzická osoba nemá u nej žiadny morálny kredit, aby sa zúčastňovala pojednávani v súvislosti s maloletým dieťaťom aj s poukazom na konanie sp. zn. 6P/58/2016. Podľa nej na základe vyššie popísaných skutočností sa mala konajúca sudkyňa dať vylúčiť z konania pre jej zaujatosť.

2.6 Vo vyššej uvedenej skutočnosti mala matka za to, aby odvolací v tejto súvislosti uviedol právny názor vo vzťahu k súdu prvej inštancie, že došlo k porušeniu jej práva na súdnu ochranu, práva na spravodlivé súdne konania, práva na právnu istotu a porušenie práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života.

2.7 V ďalšej časti odvolania poukazovala na osobu otca hodnoteného znalcom v konaní Okresného súdu Lučenec sp. zn. 6P/58/2016 a mala za to, že otec a C. B., B. L. sa spoločne podieľali na cielenej manipulácii maloletého samozrejme v prospech otca a v konečnom dôsledku v jej neprospech.

2.8 Vzhľadom na uvedené matka navrhla, aby odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec okresnému súdu vrátil na ďalšie konanie alebo aby postupom podľa § 388 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že jej odvolací návrh potvrdí.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 20.01.2025 uviedol, že zotrváva na všetkých svojich doterajších písomných ako aj ústnych vyjadreniach.

4. Otec vo vyjadrení zo dňa 24.01.2025 uviedol, že odvolanie matky považuje za nedôvodné ktoré obsahovo neobsahuje žiadne okolnosti a ani relevantné právne zdôvodnenie dôvodov, pre ktoré by napadnutý rozsudok mal odvolací súd zrušiť.

4.1 Podľa otca matka bez uvedenia relevantného dôvodu sa na pojednávanie dňa 19.11.2024 nedostavila a opäť si vymyslela a uviedla nezmyselné dôvody okolo jej údajnej „obavy o život a zdravie“, čo by teda asi mohol tvrdiť každý účastník konania a v zásade by nikdy nikto na súd neprišiel. Tento dôvod je ako vždy vo všetkých vyjadreniach matky v konaniach, ktoré iniciuje ona sama, a to bez predloženia jediného dôkazu o tom, že by sa voči jej osobe niekedy v živote dopustil protiprávneho konania. V tomto smere mal za to, že matke neboli porušené žiadne procesné práva, nebola jej odňatá možnosť konať

pred súdom, nakoľko bola o konaní vyrozumená, a to, že sa nedostavila, bolo jej slobodné rozhodnutie, ktoré sa ale snaží skryť za vymyslený dôvod. Za potrebné považoval uviesť, že matka súdu pred pojednávaním neuviedla, kedy by sa láskavo na súd dostavila, zvlášť, ak návrh podávala na súd práve ona. Tento jej postup svedčí len o tom, že o konanie ako navrhovateľka nemá reálny záujem a snaží sa súd, ako aj jeho ako účastníka len šikanovať prostredníctvom nedôvodných a nezmyselných návrhov.

4.2 Ďalej otec uviedol, že on, ako aj maloletý v deň pojednávania, t. j. 19.11.2024 mali trvalý pobyt na adrese M. X E. H., čo si súd overil aj z predloženého občianskeho preukazu. Nemal preto dôvod a ani povinnosť ďalej uvedenú skutočnosť skúmať.

4.3 Podľa otca matka v odvolaní nikde neuvádza, ktoré zákonné ustanovenie v slovenskom právnom poriadku explicitne určuje, čo má byť obsahom mesačných správ o maloletom dieťati - keďže aj napriek opakujúcej sa výzve otca v každej správe k tomu, aby matka v prípade, ak má záujem aj o iné informácie, resp. ich doplnenie, môže otca kľudne kontaktovať - toto však matka nerobí. Z jej správania je preto zrejmé, že obsah správ je pre jej osobu ako matku postačujúci. Vo vzťahu k aktuálnej judikatúre vo veciach informačných povinností uložených jednému z rodičov otec poukázal na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37Em/7/2021 zo dňa 14.01.2021, v ktorom súd taktiež potvrdil, že ani Zákon o rodine a ani žiadny iný právny predpis neustanovuje a nie je ani účelom súdneho rozhodnutia určiť ako má správa obsahujúca informácie o maloletom dieťati vyzeráť, akým štýlom má byť napísaná, napr. opisne, celými vetami alebo informačne, uvedením faktov a údajov.

4.4 Pokiaľ matka spochybňuje existenciu povinnosti otca informovať ju v súvislosti s konaním Okresného súdu Lučenec sp. zn. 6P/58/2016 a s tým súvisiacim neodkladným opatrením, otec uvádza, že by si informačnú povinnosť voči matke plnil aj bez existencie akéhokoľvek rozhodnutia súdu, no matka nezmyselne až absurdne podá návrh na súd a potom tvrdí, že vlastne žiadne rozhodnutie neexistuje.

4.5 Ďalej mal za to, že nevidí najmenší dôvod na to, aby vo veci nemohol konať zákonný sudca. Námietku zaujatosti mohla matka vzniesť pri prvom úkone v tejto veci, čo sa ale podľa obsahu spisu nestalo.

4.6 Podľa otca pojednávanie dňa 19.11.2024 ako aj vyhlásenie rozsudku bolo verejné, verejnosť vylúčená nebola, preto prítomnosť kohokoľvek na predmetnom pojednávaní bola úplne legítimná. Požiadavka matky voči súdu, že tento mal údajne povinnosť ju vopred upozorniť na prítomnosť verejnosti, je absurdná, čo táto nepodložila uvedením nejakého právneho predpisu, ktorý by túto povinnosť súdu ukladal. Vymenovanie verejnosti v záhlaví rozsudku si podľa neho komentár ani nezaslúži. Informáciu matky pre krajský súd vo vzťahu k osobe G. A. D. ohľadom sťažnosti na jej osobu doručovanú v januári 2024 na Slovenskú advokátsku komoru považoval za nesúvisiacu s konaním.

4.7 Na záver otec uviedol, že odvolanie matky považuje za nedôvodné, chaotické bez prejavu reálneho záujmu o syna, a to ani prostredníctvom mesačných správ. Mal za to, že postup súdu je úplne legítimný, zákonný, správny, vysoko profesionálny, pričom napadnuté rozhodnutie považuje za dostatočne zrozumiteľné, odôvodnené, pričom toto rozhodnutie netrpí žiadnou vadou po hmotnoprávnej, ako aj procesnej stránke. Súd sa vysporiadal so všetkými dôkazmi, ktoré považoval za potrebné vykonať v tomto konaní, ktoré viedli k preukázaniu tohto, že návrh matky bol od počiatku neopodstatnený a iný výrok ako zamietnutie návrhu matky súd ani nemal možnosť rozhodnúť. Zároveň dal do pozornosti jeho vyjadrenie k návrhu matky z júla 2024, ako aj to, že uloženie matkou požadovanej povinnosti vo veci maloletého dieťaťa nie je potrebné a najmä nie je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

4.8 Otec navrhol preto odvolanie matky zamietnuť ako nedôvodné.

5. Matka v replike zo dňa 03.03.2025 k vyjadreniu otca uviedla, že toto vyjadrenie považuje v celom kontexte za rukopis A. D.. To čo ona tvrdí, sa zakladá na faktoch a ako je tomu aj v tomto konaní, je evidentné, že otec si svoje povinnosti dobrovoľne riadne neplní, jedine pod tlakom, napr. súdu, výzvy napr. o zmene trvalého bydliska dieťaťa. Dôležité informácie súvisiace so zdravím syna jej otec vôbec neposkytuje. Aj keď náhodou poskytne nejakú správu o maloletom, je to správa s mesačným alebo dvojmesačným oneskorením.

6. Otec a kolízny opatrovník na repliku matky písomne nereagovali.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP), účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP, § 7 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP) a postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) z nasledovných dôvodov:

8. V preskúmvanej veci okresný súd o návrhu matky, ktorá sa domáhala uloženia povinnosti otcovi poskytovať informácie o maloletom rozhodol tak, že návrh zamietol (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok II.).

9. Podľa § 24 ods. 6 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

10. Pre riadnu ochranu záujmov dieťaťa je v zásade nevyhnutné, aby obaja rodičia mali vedomosti o záležitostiach dieťaťa. Účelom vyššie uvedeného zákonného ustanovenia je preto zabrániť jednak tomu, aby maloleté dieťa neprimerane silne pociťovalo absenciu druhého rodiča a jednak, aby druhý rodič stratil akýkoľvek kontakt a dosah na výchovné pôsobenie na dieťa. Povinnosť poskytovať informácie o maloletom dieťati má v prvom rade rodič, ktorý má dieťa zverené do osobnej starostlivosti z dôvodu, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a tiež právo a zároveň povinnosť rodiča, ktorému dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti, plniť si svoje rodičovské povinnosti, ktorých nie je zbavený a to aj v prípade, že maloleté dieťa je zverené do osobnej starostlivosti jednému z rodičov.

11. Tým, že predmetom konania v danej veci je návrh matky na uloženie povinnosti otcovi poskytovať informácie o dieťati súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu správne pri rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 24 ods. 6 (len číselne mylne uviedol ods. 5) Zákona o rodine. Vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, skutkové zistenia, ku ktorým dospel správne vyhodnotil a vyvodil z nich správny právny záver. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie aj odvolací súd mal za to, že návrh matky nemožno považovať za dôvodný.

12. Matka v odvolaní v prvom rade namietala odňatie jej práva na spravodlivý súdny proces spočívajúceho v tom, že súd konal v jej neprítomnosti.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

14. Z obsahu spisu vyplýva, že matka svoju neúčast' na pojednávaní písomným podaním zo dňa 18.11.2024 nielenže ospravedlnila ale aj sama požiadala o pojednávanie v jej neprítomnosti. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 6. februára 2013, sp. zn. 5 Cdo 345/2012, procesný úkon účastníka adresovaný súdu, ktorým žiada len o ospravedlnenie svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní a iba vysvetľuje dôvod bez toho, aby zároveň požiadal o odročenie tohto pojednávania, nemožno považovať za žiadosť účastníka o odročenie súdneho pojednávania s zmysle § 101 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (teraz § 183 ods. 1 CSP). Súd sa preto dôvodmi zaoberá len v prípade žiadosti strany o odročenie pojednávania (§ 183 CSP). V postupe okresného súdu nedošlo preto k pochybeniu, ktoré by malo za následok porušenie práva na spravodlivý proces.

15. V súvislosti s vykonaným dokazovaním matka vytýkala súdu, že otcom predložené správy neštudoval, k jednotlivým správam sa nevyjadril, neskúmal jednotlivito a v súhrne ich obsah a odborne nepoučil otca, čo má obsahovať mesačná správa o maloletom pričom si vôbec nevšimol, že otcom

oneskorené správy obsahujú pravidelne rovnaké a opakujúce sa zakončenia s podtónom sarkazmu a irónie.

16. Z dokazovania vykonaného pred okresným súdom vyplýva, že otec v konaní preukázal, že poskytuje matke informácie o dieťati 1x v mesiaci v písomnej podobe. Nebolo rozhodné že otec plní povinnosť na základe už predtým vydaného neodkladného opatrenia v inom konaní (uznesenie Okresného súdu Lučenec č. k. 6P/58/2016-810 zo dňa 25.09.2019) a teda povinnosť si plní od r. 2019. Samotná matka k návrhu podanom dňa 13.03.2024 pripojila otcom posielané správy (č. 38 za 1/2023, č. 39 za 2/23, č. 40 za 3/2023, č. 41 za 4/2023, č. 43 za 5/2023). Len mala za to, že sú strohé, jednoduché a nedostatočné svojim obsahom ale ani rozsahom nepodávajúce operatívne v časových mesačných intervaloch všetky podstatné informácie týkajúce sa života maloletého či už o zdravotnom stave, školských výsledkoch, aktuálnych a ostatných podstatných a mimoriadnych veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa do posledného dňa v mesiaci. Podľa odvolacieho súdu predložené správy obsahovali informácie ohľadom maloletého. Boli rozdelené najmä na oblasti: 1. školské výsledky, 2. rodičovské združenia, 3. školské a mimoškolské aktivity, 4. zdravotný stav, 5. podstatné a mimoriadne veci týkajúce sa maloletého. Otec vo vyjadrení k návrhu matky predložil ďalšie posielané správy (č. 42 za 5/2023, č. 44 za 7/2023, č. 45 za 8/2023, č. 46 za 9/2023, č. 47 za 10/2023, č. 48 za 11/2023, č. 49 za 12/2023, č. 50 za 1/2024, č. 51 za 2/2024, č. 51 za 3/2024, č. 53 za 4/2024, č. 53 za 5/2024, č. 55 za 6/2024, č. 57 za 8/2024, č. 58 za 9/2024,). Tieto boli tiež zamerané na vyššie uvedené oblasti informovania ohľadom maloletého. Z hľadiska obsahu aj odvolací súd správy považuje za dostatočné. Navyiac otec v správach vyzýval matku, aby uviedla okolnosti, ktoré by chcela bližšie o synovi vedieť na čo podľa otca matka nereagovala a v konaní nepreukázala že by tak konala. Podľa odvolacieho súdu sa okresný súd oboznámil s obsahom správ otca adresovaných matke ohľadom informovania dieťaťa. Vyplýva to zo zápisnice o pojednávaní ako aj z bodov 4.-8. a 11. odôvodnenia rozhodnutia. Dokazovanie preto súd vykonal v dostatočnom rozsahu.

17. V súvislosti s námietkou matky ohľadom nedostatočného riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom popísal stav veci, zákonné ustanovenia z ktorých pri rozhodnutí vychádzal, úvahy a právne závery. Rozhodnutie tak spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

18. Prevažná časť ďalšej odvolacej argumentácie matky sa týka osoby G. A. D. pokiaľ ide o jej prítomnosť na pojednávaní ako verejnosti, neinformovanie súdom o účasti menovanej na pojednávaní, nedaní jej súhlasu k tomu a neoznačenie verejnosti v rozsudku.

19. Čo sa týka G. A. D. táto je advokátkou s pozastaveným výkonom advokácie. Zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že sa dňa 19.11.2024 zúčastnila v predmetnej veci pojednávania ako verejnosť. Odvolací súd na tomto mieste poukazuje na čl. 14 CSP, podľa ktorého pojednávanie prebieha zásadne verejne. Na verejnom pojednávaní sa tak môže zúčastniť ktokoľvek. Verejnosť môže byť z konania vylúčená len zo závažných dôvodov ustanovených zákonom (§ 176 ods. 2 CSP /ochrana utajovaných skutočností, ochrana citlivých informácií a ochrana skutočností chránených podľa osobitného predpisu, dôležitý záujem strany alebo svedka/). Strany nemôžu namietat prítomnosť iných osôb na pojednávaní a dožadovať sa ich vylúčenia, ak nie sú splnené predpoklady uvedené v § 176 ods. 2 CSP. Okresný súd na pojednávaní nerozhodol o vylúčení verejnosti a preto nič nebránilo menovanej sa pojednávania osobne zúčastniť. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplývala povinnosť súdu informovať matku o prítomnosti verejnosti na pojednávaní o to viac keď sa sama pojednávania osobne nezúčastnila. K neoznačeniu menovanej v rozsudku okresného súdu je potrebné poukázať na ust. § 220 CSP ktoré obsahuje štruktúru písomného vyhotovenia rozsudku (po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich záujmov, iných subjektov, označenie prejednávaného sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia) z ktorej vyplýva, že v záhlaví rozsudku sa verejnosť neoznačuje.

20. K poukázaniu matky, že na základe popísaných skutočností ohľadom G. A. D. sa mala konajúca sudkyňa dať vylúčiť z konania pre zaujatosť, je podľa odvolacieho súdu potrebné uviesť, že ust. § 52 CMP zakotvuje aj právo strany a teda matky uplatniť námietku zaujatosti ak mala za to, že sú k tomu dôvody uvedené v ust. 49 ods. 1 CSP (pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným v konaní). V tomto smere sa žiada dodať, že nie každý subjektívny pocit strany o zaujatosti konajúceho

sudcu zakladá právo na „výmenu“ konajúceho sudcu. Je potrebné vychádzať z toho, že podľa č. 48 ods. 1 Ústavy SR nikto nemôže byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi.

21. Ostatné námietky matky (trvalý pobyt otca, osoba otca hodnotená znalcom v inom konaní) nepovažoval odvolací súd za nesúvisiace s vecou.

22. Nezistiac pochybenie súdu prvého stupňa a stotožniac sa jeho právnym záverom preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil vrátane závislého výroku o trovách konania, pretože okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 52 CMP.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 57, § 58 ods. 1, § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný. Neboli zistené ani dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP.

24. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).